BIULETYN
Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 22 listopada 1951 r. Nr 30 Poz. 309—321

TREŚĆ:

309.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 408 z dnia 6 października 1951 r.

(znak PC1S-01-33)

w sprawie powołania komisji do spraw stosowania sztucznych nawozów azotowych w postaci płynnej.

W celu wprowadzenia nowoczesnych metod nawożenia do techniki rolniczej przez zastosowanie płynnych nawozów azotowych, w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych, Przemysłu Chemicznego oraz Przemysłu Ciężkiego zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) Komisję do spraw stosowania sztucznych nawozów w postaci płynnej, zwaną w dalszej treści zarządzenia komisją.

§ 2. Do zakresu działania komisji należy:

1) opracowywanie wniosków dotyczących planowania, rozbudowy, usprawnienia i unowocześnienia krajowej produkcji sztucznych nawozów azotowych w postaci płynnej, ze szczególnym uwzględnieniem:

a) organizacji prac naukowo-badawczych dla wytypowania właściwych nawozów oraz ich stężenia dla poszczególnych gleb i kultur,

b) naukowej współpracy z zagranicą i wymiany doświadczeń — w pierwszym rzędzie ze Związkiem Radzieckim,

c) wniosków co do inwestycji i produkcji,

d) technologii wytwarzania,

e) rodzajów opakowań (beczki, cysterny, zbiorniki terenowe),

f) typów urządzeń do nawożenia lub dostosowania maszyn rolniczych do tego celu,

g) opracowania instruktarza nawożenia,

h) sposobu dystrybucji i magazynowania.

2) opiniowanie spraw dotyczących zagadnień, wymienionych w punkcie 1).

§ 3. 1. W skład komisji wchodzą:

1) jako przewodniczący — przedstawiciel Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa, wyznaczony przez Przewodniczącego PKPG;

2) jako członkowie — 2 przedstawiciele wyznaczeni przez Przewodniczącego PKPG z Departamentu Przemysłu Chemicznego PKPG,

— 1 przedstawiciel wyznaczony przez Przewodniczącego PKPG z Departamentu Rolnictwa i Leśnictwa,

— 3 przedstawiciele wyznaczeni przez Ministra Rolnictwa, w tym 1 z Instytutu Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa, 1 z Cenralnego Zarządu Państwowych Ośrodków Maszynowych i 1 z Dep. Prod. Roślinnej,

— 4 przedstawiciele wyznaczeni przez Ministra Przemysłu Chemicznego, w tym przedstawiciel Biura Sprzedaży Nawozów Sztucznych,

— 1 przedstawiciel wyznaczony przez Ministra Przemysłu Ciężkiego,

— 2 przedstawiciele wyznaczeni przez Ministra PGR (1 z Dep. Mechanizacji, 1 z Dep. Produkcji Roślinnej),

— 1 przedstawiciel wyznaczony przez Ministra Handlu Wewnętrznego z Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska".

2. Sekretarzem komisji jest jeden z członków komisji — przedstawiciel Departamentu Przemysłu Chemicznego PKPG.

§ 4. W wykonaniu zadań wynikających z niniejszego zarządzenia komisja jest uprawniona do żądania od poszczególnych resortów, instytucji i przedsiębiorstw wszelkich danych i informacji w zakresie stosowania sztucznych nawozów azotowych w postaci płynnej.

§ 5. 1. Posiedzenia komisji zwołuje jej przewodniczący w miarę potrzeby nie rzadziej, niż raz na miesiąc.

2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów, rozstrzyga głos przewodniczącego. Głosowanie odbywa się jawnie.

3. Do ważności uchwał komisji konieczna jest obecność na posiedzeniu przewodniczącego lub jego zastępcy i co najmniej 1/3 ogólnej ilości członków.

§ 6. 1. W razie potrzeby komisja może powołać ze swego grona podkomisje, wyznaczając jednocześnie osobę przewodniczącego.

2. Przewodniczący podkomisji przedstawia komisji dokonane opracowania w celu powzięcia odpowiedniej uchwały.

3. Podkomisje podlegają przewodniczącemu komisji.

§ 7. Opracowanie poszczególnych zagadnień, należących do zakresu działania komisji Przewodniczący jej może powierzać rzeczoznawcom zarówno spośród członków komisji jak i spośród innych osób na zasadzie umowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 8. 1. Komisja opracowuje kwartalne plany prac i po uzgodnieniu ich z Ministrami wymienionymi na wstępie, przedstawia je do zatwierdzenia Przewodniczącemu PKPG.

2. Plan prac za okres do końca 1951 r. przedstawi komisja do zatwierdzenia w terminie do dnia 10 listopada 1951 r.

§ 9. Przewodniczący komisji przedstawia uchwały komisji oraz składa kwartalne sprawozdanie z jej działalności Przewodniczącemu PKPG oraz Ministrom: Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych, Przemysłu Chemicznego oraz Przemysłu Ciężkiego.

§ 10. Za udział w posiedzeniach komisji i podkomisji przewodniczący, członkowie i sekretarz otrzymują wynagrodzenie na zasadach ustalonych w p. IV ust. 3—7 i 9 uchwały nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powołania Komisji resortowych i wynagrodzeń za udział w posiedzeniach (Monitor Polski nr A-9, poz. 134).

§ 11. 1. Przewodniczący komisji opracowuje preliminarz wydatków, który podlega zatwierdzeniu przez Przewodniczącego PKPG.

2. Wydatki komisji pokrywane będą z budżetu PKPG, w ramach zatwierdzonego preliminarza.

§ 12. Szczegółowy tryb załatwiania spraw w komisji i podkomisjach ustali regulamin, opracowany przez komisję i zatwierdzony przez Przewodniczącego PKPG.

§ 13. Miejscem urzędowania komisji jest Departament Przemysłu Chemicznego PKPG.

§ 14. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 6.10.1951 roku.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **Dr St. Jędrychowski**

310.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 410 z dnia 22 października 1951 r.

(znak BU2-01-377)

zmieniające zarządzenie w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej dotyczącej sporządzenia dokumentacji technicznej dla inwestycji.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 112 z dnia 10 marca 1951 r. w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej dotyczącej sporządzenia dokumentacji technicznej dla inwestycji (Biuletyn PKPG nr 11, poz. 115 i nr 16, poz. 159) wprowadza się następującą zmianę:

W § 25 skreśla się pkt 3).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
w z. **Dr St. Jędrychowski.**

311.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 409 z dnia 24 października 1951 r.

(znak KO1-29-107)

w sprawie opracowania planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw i innych jednostek planujących na 1952 rok.

§ 1. 1. Przez plany techniczno-ekonomiczne przedsiębiorstw i innych jednostek planujących rozumie się plany szczegółowe sporządzone w trzecim etapie prac nad planem, a w szczególności plany techniczno-przemysłowo-finansowe w przemyśle, plany przewozowo-finansowe w komunikacji, plany handlowo-finansowe w handlu itp.

2. Na podstawie zatwierdzonego Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1952 i ustalonych przez ministerstwa i inne jednostki centralne szczegółowych zadań tego planu, przedsiębiorstwa i inne jednostki planujące opracują plany techniczno-ekonomiczne swej działalności na rok 1952.

3. Przedsiębiorstwa i inne jednostki gospodarcze, objęte terenowymi planami gospodarczymi na rok 1952, opracują plany techniczno-ekonomiczne po uchwaleniu przez rady narodowe wojewódzkich i powiatowych planów gospodarczych na rok 1952, na podstawie szczegółowych zadań, wynikających z tych planów, przekazanych tym jednostkom przez właściwe wydziały (referaty) prezydiów rad narodowych.

§ 2. Plany techniczno-ekonomiczne opracują:

1) w działach produkcji materialnej tj. w przemyśle, rolnictwie, leśnictwie, budownictwie, komunikacji i łączności oraz w obrocie towarowym — wszystkie przedsiębiorstwa i inne jednostki planujące, które zobowiązane były do sporządzenia projektów planów na rok 1952, w myśl obowiązujących instrukcji PKPG;

2) w dziedzinie usług socjalnych i kulturalnych — wszystkie przedsiębiorstwa działające wg zasad rozrachunku gospodarczego oraz w zakresie jednostek budżetowych — zamknięte zakłady lecznicze i ośrodki wczasów pracowniczych;

3) w gospodarce komunalnej — wszystkie przedsiębiorstwa działające wg zasad rozrachunku gospodarczego oraz przedsiębiorstwa budżetowe, których listę ustali Ministerstwo Gospodarki Komunalnej w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

§ 3. 1. Plany techniczno-ekonomiczne powinny rozwijać i konkretyzować zadania narodowego planu gospodarczego a w szczególności:

1) ustalić zadania programu produkcyjnego w pełnym asortymencie wyrobów i w rozbiciu kwartalnym;

2) wykazać pełne uzasadnienie techniczne wszystkich ekonomicznych wskaźników planu;

3) rozwinąć szczegółowo plan kosztów własnych i ich obniżki w oparciu o kalkulacje kosztów jednostkowych wszystkich wyrobów objętych planem produkcji;

4) rozwinąć szczegółowo część finansową planu;

5) ustalać zadania na odcinku szkolenia kadr i planowego werbunku kadr.

2. Plany techniczno-ekonomiczne powinny uwzględniać mobilizację masowej inicjatywy i twórczej aktywności całego kolektywu zakładów dla zapewnienia wykonania i przekroczenia ilościowych i jakościowych wskaźników ustalonych dla przedsiębiorstw i innych jednostek planujących.

Przekroczenie zadań ustalonych dla przedsiębiorstwa nie może pociągnąć za sobą zwiększenia limitowych nakładów inwestycyjnych czy też zwiększenia zaopatrzenia w surowce i materiały rozdzielane i bilansowane centralnie.

§ 4. 1. Ministerstwa (centralne zarządy) i inne jednostki bezpośrednio podległe ministrom opracują szczegółowe instrukcje branżowe określające zasady opracowania planów techniczno-ekonomicznych, system wskaźników planowych (formularze) i sposób ich ustalania (zasady metodologiczne).

2. Ministerstwa i urzędy centralne określą w porozumieniu z właściwymi branżowymi departamentami PKPG jednostki obowiązane do opracowania wyżej wymienionych instrukcji.

3. Szczegółowe instrukcje branżowe powinny być opracowane w oparciu o:

1) instrukcję PKPG nr 78 w sprawie ogólnych zasad opracowania narodowego planu gospodarczego na rok 1952 oraz inne instrukcje wydane przez PKPG, dotyczące sporządzania projektów do narodowego planu gospodarczego na rok 1952;

2) wskazówki regulujące zasady opracowania poszczególnych części planów techniczno-ekonomicznych w różnych działach, ustalone przez: Ministerstwo Finansów — w zakresie części finansowej planów, Departament Techniki PKPG — w zakresie części planów dotyczących rozwoju techniki, Departament Zatrudnienia i Departament Płac i Norm PKPG — w zakresie części planów dotyczących pracy i płac, Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych PKPG — w zakresie części planów dotyczących zaopatrzenia materiałowo-technicznego, Departament Kosztów i Polityki Cen PKPG — w zakresie części planów dotyczących kosztów własnych.

4. Wskazówki, o których mowa w ust. 3 pkt 2), powinny być opracowane i przesłane Departamentowi Koordynacji Planów Gospodarczych PKPG najpóźniej do dnia 5 listopada 1951 r., który po ich skoordynowaniu i uzgodnieniu z właściwymi departamentami branżowymi PKPG przekaże je tym departamentom, w celu przesłania właściwym ministerstwom i urzędom centralnym — w terminie do dnia 12 listopada 1951 r.

§ 5. 1. Instrukcje branżowe, o których mowa w § 4, powinny być opracowane i przedstawione właściwym ministrom do zatwierdzenia w terminie najpóźniej do dnia 5 grudnia 1951 r.

2. Ministerstwa zatwierdzą szczegółowe instrukcje branżowe w terminie do dnia 15 grudnia 1951 r. i prześlą po 4 egzemplarze zatwierdzonych instrukcji do wiadomości właściwym branżowym departamentom PKPG.

§ 6. 1. Plany techniczno-ekonomiczne przedsiębiorstw i innych jednostek planujących powinny być opracowane i przedstawione do zatwierdzenia bezpośrednio nadrzędnym jednostkom w terminie 30 dni od daty ustalenia dla nich zadań narodowego planu gospodarczego. Jednostka bezpośrednio nadrzędna zatwierdza plan w sposób ostateczny.

2. Tryb zatwierdzania planów techniczno-ekonomicznych dla jednostek gospodarczych, objętych planami terenowymi na rok 1952 oraz właściwe w tym zakresie organa rad narodowych określają § 4 — 8 zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 141 z dnia 25 kwietnia 1951 r. w sprawie trybu i terminu ostatecznego zatwierdzania planów techniczno-przemysłowo-finansowych na rok 1951 przedsiębiorstw i innych jednostek gospodarczych terenowych (Biuletyn PKPG nr 13, poz. 131).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jędrychowski**

312.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 413 z dnia 27 października 1951 r.

(znak BU2F-01-814)

zmieniające zarządzenie w sprawie terminów sporządzania dokumentacji technicznej dla robót inwestycyjnych przewidzianych w Planie Inwestycyjnym na rok 1952.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 290 z dnia 20 lipca 1951 r. w sprawie terminów sporządzania dokumentacji technicznej dla robót inwestycyjnych przewidzianych w Planie Inwestycyjnym na rok 1952 (Biuletyn PKPG nr 22, poz. 224) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 7 dodaje się nowy § 8 o brzmieniu:

„§ 8. 1. Przepisy § 1, 4 i 5 niniejszego zarządzenia nie dotyczą inwestycji budowlanych Państwowych Ośrodków Maszynowych i spółdzielni produkcyjnych.

2. Do inwestycji, o których mowa w ust. 1, nie mają również zastosowania przepisy § 25 i 74 instrukcji nr 80a stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 309 z dnia 4.VIII.1951 r. w sprawie opracowania planu inwestycyjnego rolnictwa na rok 1952".

2) dotychczasowa treść § 8 otrzymuje oznaczenie § 9.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 27 października 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jędrychowski.**

313.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

I

MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

Nr 411 z dnia 29.10.1951 r.

(znak PC1K-01/2)

zmieniające zarządzenie w sprawie powołania komisji koordynacyjnej do spraw kwasu siarkowego.

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Przemysłu Chemicznego Nr 368 z dnia 11.IX.1951 r. w sprawie powołania komisji koordynacyjnej do spraw kwasu siarkowego (Biuletyn PKPG Nr 26, poz. 273) wprowadza się następującą zmianę:

§ 3. ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. W skład komisji wchodzą: przewodniczący oraz jako członkowie: 1 przedstawiciel Departamentu Przemysłu Chemicznego PKPG, 1 przedstawiciel Departamentu Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych PKPG, 3 przedstawiciele Ministerstwa Przemysłu Chemicznego i 2 przedstawiciele Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego, których wyznaczą właściwi ministrowie".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 29 października 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. **Dr St. Jędrychowski.**

MINISTER PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO **B. Rumiński.**

314.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 414 z dnia 31 października 1951 r.

(znak TE2G-0-1)

uzupełniające zarządzenie w sprawie paszportyzacji przedsiębiorstw przemysłu państwowego.

W uzupełnieniu § 8 pkt. 1) zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 101 z dnia 28 marca 1951 r. w sprawie paszportyzacji przedsiębiorstw przemysłu państwowego (Biuletyn PKPG nr 10, poz. 110 i nr 19, poz. 178) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa (zakłady) przesyłają egzemplarze paszportów techniczno-produkcyjnych, zwanych dalej paszportami, przeznaczonych dla Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) — za pośrednictwem jednostki narzędnej.

2. Postanowienie ust. 1 dotyczy również kolejnych zmian danych zawartych w paszporcie, zgłaszanych przez jednostki sporządzające paszport.

§ 2. 1. Oprócz sprawdzenia umieszczonych w paszporcie danych jednostka nadrzędna obowiązana jest ustalić, czy paszport lub kolejne zmiany sporządzone zostały pod względem formalnym zgodnie z przepisami zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 101 z dnia 28 marca 1951 r. i czy odpowiadają wzorcom, ustalonym dla danej branży.

2. Wyrazem sprawdzenia, o którym mowa w ust. 1, jest parafa kierownika jednostki nadrzędnej umieszczona pod pieczątką tejże jednostki na pierwszej stronie każdego egzemplarza paszportu (kolejnej zmiany). W przypadku, gdy jednostką nadrzędną jest ministerstwo, paszport parafuje dyrektor departamentu.

§ 3. W przypadku stwierdzenia, że nadesłane egzemplarze paszportu lub kolejnych zmian nie odpowiadają któremukolwiek z warunków wymaganych dla sporządzenia paszportu, jednostka nadrzędna obowiązana jest zwrócić otrzymane egzemplarze nadawcy dla wprowadzenia poprawek lub uzupełnień (usunięcia braków).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

315.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 416 z dnia 5 listopada 1951 r.

(znak PR3Z-4/WK)

w sprawie powołania komisji koordynacyjnej przemysłu okrętowego.

W celu zapewnienia przemysłowi okrętowemu regularnych dostaw wyposażenia i materiałów, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) komisję koordynacyjną przemysłu okrętowego, zwaną dalej w skróceniu komisją.

§ 2. Zadaniem komisji jest czuwanie nad właściwą współpracą przemysłu okrętowego i przemysłów pomocniczych w zakresie dostaw wyposażenia i materiałów oraz opieka nad importem wyposażenia niezbędnego dla wykonania produkcji okrętowej.

§ 3. 1. W skład komisji wchodzą:

A. jako Przewodniczący — Zastępca Przewodniczącego PKPG inż. Adam Wang;

B. Jako zastępca Przewodniczącego — Wicemin. E. Misiurewicz (MPC);

C. jako członkowie przedstawiciele (po jednym) następujących ministerstw, urzędów i przedsiębiorstw:

1) PKPG (Departament Przemysłu Ciężkiego),

2) Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:

— Departament Produkcji,

— CZBM Ciężkich,

— CZP Hutniczego,

— CZP Okrętowego,

— CZPM Elektrycznych,

— CBK Okrętowych,

— CZ Zaopatrzenia;

3) Ministerstwa Handlu Zagranicznego;

4) Ministerstwa Przem. Drobnego i Rzemiosła:

— Departament Produkcji,

— Zarząd Przemysłu Sprzętu Okrętowego,

5) Centr. Morska Import.-Eksportowa.

2. Czynności sekretarza komisji pełnić będzie przedstawiciel Departamentu Przemysłu Ciężkiego PKPG.

§ 4. W razie ustąpienia jednego z członków komisji instytucja, którą on reprezentuje, w uzgodnieniu z Przewodniczącym komisji wydeleguje na jego miejsce innego przedstawiciela.

§ 5. 1. Posiedzenia komisji zwołuje Przewodniczący w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak, niż raz na 2 miesiące.

2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości rozstrzyga głos Przewodniczącego.

3. Do ważności uchwał komisji konieczna jest obecność na posiedzeniu Przewodniczącego lub jego zastępcy i co najmniej ośmiu członków.

§ 6. 1. W razie potrzeby komisja może powoływać ze swego grona podkomisje, które podlegają Przewodniczącemu komisji i działają wg zasad przewidzianych w niniejszym zarządzeniu.

2. Przewodniczący komisji może powierzyć opracowanie poszczególnych zagadnień, związanych z wykonywaniem zadań komisji rzeczoznawcom zarówno spośród członków komisji, jak i spośród innych osób na zasadzie umowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 7. Nadzór nad działalnością komisji należy do Przewodniczącego PKPG, któremu Przewodniczący komisji składa co kwartał sprawozdanie z jej działalności.

§ 8. Za udział w posiedzeniach w Komisji Przewodniczący, członkowie i sekretarz otrzymywać będą wynagrodzenie na zasadach ustalonych uchwałą Nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A—9, poz. 134) i w wysokości określonej w punktach 3 i 4 ust. IV wymienionej uchwały.

§ 9. Wydatki komisji będą pokrywane z budżetu PKPG w ramach zatwierdzonego preliminarza budżetowego.

§ 10. Miejscem urzędowania komisji jest PKPG Departament Przemysłu Ciężkiego w Warszawie.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

316.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 418 z dnia 6 listopada 1951 r.

(znak RL2-10-392)

w sprawie cen i warunków sprzedaży nawozów sztucznych w sezonie wiosennym 1951/52 roku.

W porozumieniu z Ministrami: Handlu Wewnętrznego, Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych, Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz Przemysłu Lekkiego zarządza się, co następuje:

§ 1. Utrzymuje się w mocy dotychczas obowiązujące jednolite ceny detaliczne nawozów sztucznych

§ 2. Całość spraw związanych z dystrybucją nawozów sztucznych produkcji krajowej powierza się Centralnemu Zarządowi Zbytu Przemysłu Chemicznego (Biuro Sprzedaży Nawozów Sztucznych) nawozów zaś importowanych — Centrali Rolniczej Spółdzielni (CRS) „Samopomoc Chłopska" (Zakład Sprzedaży Nawozów Sztucznych).

§ 3. Sprzedaż nawozów sztucznych odbiorcom na szczeblu hurtu i detalu prowadzą Powiatowe Związki Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" i Gminne Spółdzielnie (CRS) „Samopomoc Chłopska", z wyłączeniem odbiorców: Państwowych Gospodarstw Rolnych, cukrowni, rolniczych instytutów naukowych i wyższych szkół rolniczych, które są zaopatrywane przez instytucje wymienione w § 2.

§ 4. 1. W całym kraju sprzedaż nawozów sztucznych odbywa się za gotówkę i nie podlega żadnym ograniczeniom w czasie od 11.3.1952 r. do 31.5.1952 r. z wyjątkiem zastrzeżeń wprowadzonych instrukcją Ministra Handlu Wewnętrznego.

2. Do 10.3.1952 r. nawozy sztuczne mają prawo nabywać wyłącznie:

1) spółdzielnie produkcyjne,

2) wszystkie gospodarstwa chłopskie, wykazujące się zawartą umową plantacyjną,

3) drobni i średni rolnicy o powierzchni gospodarstw do 12 ha włącznie, a w województwach: poznańskim, bydgoskim i wrocławskim — do 15 ha, w rzeszowskim i krakowskim — do 8 ha włącznie.

§ 5. 1. Ministerstwo Rolnictwa w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego dokona rozdziału nawozów sztucznych na województwa stosownie do istniejących potrzeb, przy uwzględnieniu stanu tegorocznych warunków atmosferycznych.

2. Wydziały rolnictwa i leśnictwa w porozumieniu z wydziałami handlu prezydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych, sporządzą w ramach przydziałów wojewódzkich:

1) właściwe rozdzielniki nawozów sztucznych na powiaty i gminy, odpowiadające potrzebom i możliwościom zużycia przez rolnictwo w sezonie wiosennym 1952 r.;

2) dopilnują terminowego i ścisłego wydzielenia ilości nawozów przypadających dla spółdzielni produkcyjnych i pod uprawy kontraktowane;

3) dopilnują, aby przypadające ilości nawozów sztucznych zostały w sezonie wykorzystane.

3. Zabrania się sporządzania dalszych rozdzielników na gromady i gospodarstwa. Sprzedaż dla poszczególnych gospodarstw rolnych powinna być dokonywana w ilościach gwarantujących, że nawozy będą zużyte wyłącznie w danym gospodarstwie.

4. Za niewykonanie obowiązków określonych w ust. 1 odpowiedzialni są kierownicy wydziałów rolnictwa i leśnictwa oraz wydziałów handlu właściwych rad narodowych.

§ 6. Szczegółowe warunki sprzedaży obowiązujące w Gminnych Spółdzielniach określi instrukcja Ministerstwa Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. **E. Szyr**

317.

PISMO OKÓLNE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 24 z dnia 22 października 1951 r.

(znak ZA5A-02-20)

w sprawie stołówek i usług w Domach Młodego Robotnika.

W związku z zapytaniami co do wysokości opłat za świadczenia i usługi wykonywane przez Domy Młodego Robotnika (DMR) oraz co do dalszego prowadzenia stołówek przy DMR, spowodowanymi wejściem w życie uchwały Prezydium Rządu nr 652 z dnia 15.9.1951 r. w sprawie nadania statutu Domu Młodego Robotnika, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyjaśnia, co następuje:

1. Do chwili ostatecznego uregulowania przejęcia stołówek przez zakłady żywienia zbiorowego lub Oddziały Zaopatrzenia Robotniczego, zakłady pracy obowiązane są prowadzić nadal stołówki przy DMR.

2. Wprowadzenie zasady bieżącego rozliczenia za świadczenia i usługi wykonywane przez DMR na rzecz robotników nie może spowodować wzrostu opłat dotychczas obowiązujących w DMR.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
w z. **Fr. Blinowski.**

318.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT KOSZTÓW I POLITYKI CEN

z dnia 27 października 1951 r.

(znak CE10D-08-07)

w sprawie wykonania zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów nr 370 z dnia 19 września 1951 r. w sprawie zasad ubezpieczenia mienia w transporcie krajowym przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski A—86, poz 1182).

W związku z zapytaniami ze strony niektórych ministerstw co do sposobu wykonania postanowień wyżej wymienionego zarządzenia, Departament Kosztów i Polityki Cen wyjaśnia, co następuje:

1. W celu umożliwienia podległym jednostkom zawarcia umów o ubezpieczenie mienia w transporcie krajowym zainteresowane ministerstwa powinny niezwłocznie podać tym jednostkom, jeżeli tego nie uczyniły dotychczas, wykaz mienia, które zgodnie z postanowieniem § 1 wymienionego zarządzenia ma być wyłączone z ubezpieczenia.

2. Należy polecić centralnym zarządom, centralom handlowym i innym równorzędnym jednostkom ustalenie zakresu ryzyk losowych, które mają być objęte ubezpieczeniem (§ 3 zarządzenia).

3. Po wykonaniu czynności wymienionych w pkt. 1 i 2 zainteresowane jednostki powinny niezwłocznie zgłosić do ubezpieczenia omawiane mienie w najbliższej terenowo placówce PZUW.

4. PZUW udzieli pokrycia od chwili otrzymania zgłoszenia o ubezpieczenie.

5. Obliczenie i regulacja składki nastąpi po ustaleniu przez PZUW w porozumieniu z zainteresowanym ministerstwem wysokości stóp składek.

W celu ustalenia wysokości stóp składek (§ 5, ust. 2 zarządzenia) ministerstwa powinny wydać centralnym zarządom przemysłu, centralom handlowym i innym równorzędnym jednostkom polecenie nadesłania do ministerstw danych o:

a) globalnej wartości mienia przewiezionego w transporcie krajowym w latach od 1947 do 1 października 1951, oddzielnie dla każdego roku;
b) wysokości rzeczywistych strat losowych w mieniu przewiezionym w latach wskazanych pod lit. a);
c) rodzaju środków lokomocji, jakimi dokonywane są transporty.

6. W odniesieniu do umów ubezpieczenia, ważnych w dniu ogłoszenia wymienionego na wstępie zarządzenia, należy niezwłocznie dokonać nowych zgłoszeń do PZUW (pkt. 2), który udzieli pokrycia zgodnie z pkt. 4.

7. Szkody losowe, jakie powstaną po dokonaniu zgłoszenia (pkt 3) należy niezwłocznie zgłaszać do PZUW, który dokona ich likwidacji i wypłaty odszkodowania zgodnie z postanowieniami wymienionego na wstępie zarządzenia.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Zbigniew Augustowski.**

319.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT INWESTYCJI

z dnia 29 października 1951 r.

(znak InIN-101/51)

w sprawie zatwierdzania preliminarzy wydatków organizacyjno-rozruchowych.

1. W związku z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 407 z dn. 23 października 1951 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie finansowania w 1951 r. wydatków organizacyjno-rozruchowych w nowobudujących się przedsiębiorstwach i zakładach lub w powstających na skutek działalności inwestycyjnej nowych oddziałach czynnych przedsiębiorstw i zakładów (Monitor Polski nr A—92, poz. 1370) zobowiązuje się inwestorów, którzy przed dniem wejścia w życie tego zarządzenia otrzymali środki na sfinansowanie działalności organizacyjno-rozruchowej — do uzyskania z terminie do 25.11.1951 r. zatwierdzenia preliminowanych wydatków zgodnie z § 1 zarządzenia.

2. Zwraca się uwagę, iż począwszy od dnia 25.11.1951 r. banki finansujące inwestycje nie będą finansowały działalności organizacyjno-rozruchowej przedsiębiorstw, które nie będą posiadały należycie zatwierdzonych preliminarzy wydatków.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Dr K. Secomski.**

320.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT INWESTYCJI

z dnia 29 października 1951 r.

(Znak INIC—02—011)

w sprawie pokrywania przez banki finansujące inwestycje wydatków związanych z nabyciem i uruchomieniem prototypów.

Zgodnie z § 7 ust. 7 pkt. e) Instrukcji PKPG nr 21 w brzmieniu ustalonym zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 347 z dnia 18 lipca 1951 r. w sprawie zasad i trybu sporzą-

dzania Planu Inwestycyjnego na rok 1952 i zarządzeniem nr 349 z dnia 2 października 1951 r. (Biuletyn PKPG nr 27, poz. 292) oraz zgodnie z § 3 ust. 1 zarządzenia Przewodniczącego PKPG i Ministra Finansów nr 256 z dnia 25 czerwca 1951 roku w sprawie finansowania w roku 1951 wydatków organizacyjno-rozruchowych (Monitor Polski nr A-60, poz. 812 i nr A-92, poz. 1270) — zakup lub wytworzenie prototypu należy uważać za nakład inwestycyjny, a zatem koszty z tym związane należy pokrywać ze środków inwestycyjnych.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyjaśnia, że pojęcie wydatków poniesionych na nabycie lub wytworzenie prototypu obejmuje również wszelkie późniejsze koszty, związane z zainstalowaniem, zabudowaniem oraz uzupełnieniem dostarczonego urządzenia prototypowego. Banki finansujące inwestycje powinny zatem, niezależnie od pokrycia przedstawionych przez inwestora rachunków za nabycie lub wytworzenie prototypu, pokrywać również złożone przez inwestora rachunki uzupełniające, związane z wypróbowaniem, uzupełnieniem lub przebudową dostarczonego prototypu.

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Dr K. Secomski**

321.

PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI

z dnia 5 listopada 1951 r.

(Znak ININ-100-51)

w sprawie trybu zgłaszania zapotrzebowań na środki i rezerwy planu inwestycyjnego, niezbędne dla sfinansowania elektryfikacji obiektów nierolniczych.

Na podstawie § 4 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 395 z dnia 4 października 1951 roku w sprawie elektryfikowania obiektów nierolniczych w ramach elektryfikacji wsi i osiedli (Biuletyn PKPG nr 29, poz. 296) zwanego dalej „zarządzeniem" ustala się następujący tryb zgłaszania zapotrzebowań na środki z rezerwy planu inwestycyjnego (PI) niezbędne dla sfinansowania elektryfikacji obiektów wymienionych w § 3 tegoż zarządzenia:

1. a) Zapotrzebowanie na środki z rezerwy PI zgłaszają objęci budżetem centralnym lub budżetami terenowymi użytkownicy obiektów nierolniczych wymienionych przykładowo w § 1 zarządzenia, które są położone w zasięgu jednostek elektryfikacyjnych wiejskich, elektryfikowanych lub doelektryfikowanych w ramach terenowych planów inwestycyjnych elektryfikacji rolnictwa na dany rok.

b) Użytkownicy wymienieni pod literą a) zgłaszają zapotrzebowanie na sumę dofinansowania z rezerwy po uwzględnieniu wszystkich możliwości zebrania odpowiednich środków własnych na sfinansowanie elektryfikacji swego obiektu.

c) Zapotrzebowania nie zgłaszają użytkownicy obiektów, które finansują w trybie inwestycji pozalimitowych Przedsiębiorstwa Elektryfikacji Rolnictwa (PER) (§ 4, pkt 1 Zarządzenia).

2. Jeżeli użytkownik obiektu nie jest objęty budżetem centralnym lub budżetami terenowymi, nie może on wystąpić o przydział środków z rezerwy.

3. a) Zgłoszenie obiektów opracowuje PER na załączonym formularzu osobno dla każdego województwa w 8 egzemplarzach, z których 7 przekazuje do prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (WRN) — wydział rolnictwa i leśnictwa, jeden zatrzymując dla siebie.

b) Prezydium WRN analizuje i zatwierdza wstępnie zgłoszenia na wszystkich egzemplarzach, z których 2 zwraca właściwemu PRN, 4 przekazuje do Min. Rolnictwa (Dep. Planowania), jeden zatrzymując dla siebie.

PER jeden z otrzymanych egzemplarzy przesyła bezzwłocznie do Centralnego Zarządu Elektryfikacji Rolnictwa (CZER).

c) Ministerstwo Rolnictwa sporządza w porozumieniu z CZER zestawienie zbiorcze wg województw w 5 egzemplarzach, z których 4 przesyła do PKPG — Departament Inwestycji (w tym jeden z przeznaczeniem dla Centrali Banku Rolnego) z wnioskiem o włączenie do właściwych terenowych planów inwestycyjnych i przydzielenie stosownych środków z rezerwy PI; 1 egz. ministerstwo pozostawia dla siebie.

Do zestawień zbiorczych przesyłanych do PKPG — Ministerstwo Rolnictwa załącza 3 egz. zgłoszeń (z których dwa dla Banku Rolnego).

4. Ustala się następujące terminy przesyłania zgłoszeń sporządzonych zgodnie z p. 3 niniejszego pisma inwestorom szczebla wyższego:

	w 1951 r.	w 1952 r.	
	dla obiektów nierolniczych wykonywanych w ciągu całego roku	dla obiektów nierolniczych wykonywanych w I półroczu	dla obiektów nierolniczych wykonywanych w II półroczu
PER	20.XI.1951	1.IV.1952	1.VIII.1952
PWRN	28.XI.1951	10.IV.1952	10.VIII.1952
Min. Roln.	5.XII.1951	25.IV.1952	25.VIII.1952

DYREKTOR DEPARTAMENTU **Dr K. Secomski**

Inwestor Naczelny Prezydium Woj. Rady Narodowej w . . . .
Inspektor Bezpośredni PER w . . . . ,

Załącznik do pisma okólnego PKPG nr ININ-100 — 51 z dnia 5.11.1951 r.

ZGŁOSZENIE

o włączenie do planu inwestycyjnego na rok .... elektryfikacji obiektów nierolniczych oraz zapotrzebowanie środków finansowych cz. .... dz. .... rozdz. .... §
nr tytułu inwest.

Lp.	Powiat	Gromada	Charakter obiektu i użytkownik	Koszt elektryf. obiektu wg kosztorysu w zł brutto b.	Suma środków własnych	Zapotrz. środków finans. z rezerwy PI
1	2	3	4	5	6	7
	Razem					

Miejscowość ...., dn. .... 195.... r.

Podpis Kierownika Działu Planowania PER

Dyrektor PER

(pieczęć i podpis)

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w .... zatwierdza wstępnie niniejsze zgłoszenie i wnosi o włączenie wymienionych inwestycji elektryfikacyjnych do planu inwestycyjnego na rok .... oraz o przyznanie środków z rezerwy planu w sumie brutto b .... zł

oszczędność etapu realizacji .... zł

netto .... zł

Miejscowość

dnia .... 195.... r. (pieczęć i podpis uprawn.)

KOMUNIKAT

Zawiadamiamy wszystkich czytelników naszego czasopisma, że począwszy od 1 stycznia 1952 r., nie będzie można nabywac pojedynczych numerów w kioskach PPK »RUCH«, a czasopismo będzie dostarczane wyłącznie prenumeratorom którzy w terminie zamówili i opłacili prenumeratę.

Nabywanie bowiem czasopisma w drodze prenumeraty zapewnia odbiorcy stałą i terminową dostawę i umożliwia kompletowanie roczników, nam zaś jako instytucji wydawniczej pozwala na właściwe planowanie nakładów i racjonalną gospodarkę papierem.

Prosimy więc wszystkich czytelników, pragnących zapewnić sobie dostawę naszego czasopisma w roku 1952, o niezwłoczne przesłanie zamówienia na prenumeratę pod adresem: PPK „RUCH" Warszawa, ul. Srebrna 12, wpłacając równocześnie należność na właściwe konto PKO przy czym przypominamy, że ostateczny termin przedpłaty na prenumeratę w roku 1952 upływa z dniem 15 grudnia 1951 r.

POLSKIE WYDAWNICTWA GOSPODARCZE
Warszawa

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa. Pl. Trzech Krzyży 5.
Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46, w. 11

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr. Cena numeru 1 zł 80 gr.
PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch", Warszawa, ul. Srebrna 12.
Konto PKO I-15809

Zam. 531 z dnia 15.XI.1951 r., podpisano do druku 22.XI.1951 r., druk ukończono 24.XI.1951.
Nakład 15.850 egz., papier druk sat. kl. VII/A1/60 gr.
Druk. „Prasa Demokratyczna" Warszawa, ul. Śniadeckich 16. 2-B-44998

Cena numeru 1 zł 80 gr.